

Nekega jesenskega dne je Rudi pred vhodnimi vrati zaslišal čuden zvok. Zunaj je bilo že mrzlo in mračno.

»Le kaj bi lahko bilo to? Slišim nekakšen

brrrrrr.

Je morda avto, ali pa motor?« se je spraševal Rudi. Pogledal je skozi okno, vendar ni bilo videti ničesar, še vedno pa je bilo slišati tisti **brrrrrr** zunaj hiše.

»Odprl bom vrata in pogledal, kaj se dogaja,« se je odločil Rudi. In res, odprl je vrata in zaslišal še glasnejši **brrrrrr.**

Zaslišal ga je čisto blizu. Rudi je pogledal in na pragu hiše zagledal za pest velikega kužka. Bil je ves moker in premražen.

In ne samo to. Bil je tako skuštran, da je bilo komaj videti njegov gobček. Na prvi pogled bi pomislil, da je ptiček, ne kuža. Sedel je na pragu, gledal Rudija in rekel:

»Dober večer, jaz sem Oli, lačen sem in zebe me, brrrrrr.«

Rudiju se je kuža zasmilil, zato ga je vzel v naročje in ga odnesel v hišo h kaminu, da bi se pogrel. V eno skodelico mu je nasul nekaj hrane za muce, saj so pri Rudiju imeli mačko Frido, v drugo je nalil vodo. Medtem ko se je Oli grel pred kaminom, ga je nenadoma zaskrbelo:

»Ali se moja dlaka ne bo vžgala?«

»Ne, ne, ne bo se vžgala,« ga je potolažil Rudi. »Ali ne vidiš, da je to zaprt kamin?« ga je še vprašal.

»No, prav,« je odgovoril Oli. »Kako ti je ime? In prosim, predstavi se v pravilni slovenščini, s celim imenom in priimkom!«

»Kako čuden pes,« si je mislil Rudi, a je vseeno odgovoril.

»Jaz sem Rudi Hribovec.« Oli je pomislil in zaključil: »Aha, to pomeni, da si doma v hribih.« »Ne, tako se samo pišem, ali ne vidiš, da sem doma na ravnini?« je odvrnil Rudi. Oli pa je nadaljeval:

»No, pišeš se Hribovec, zato si doma v hribih in pika.« Rudi se je zasmeljal in rekel:

»No, prav, pa naj bo po tvoje.« Oli se je pogrel in se odpravil k skodelicam s hrano in vodo. **»Ali so skodelice čiste?«** je vprašal Rudiya.

»Veš, jem in pijem samo iz čistih skodelic, ker bi sicer lahko zbolel in umrl zaradi različnih bakterij, ki pridejo z umazanijo.« Rudi se je strinjal in mu odgovoril:

»Ja, čistoča je zelo pomembna, zato sem dal hrano in vodo v popolnoma čisti skodelici.« Oli je bil zadovoljen.

Ko se je najedel in napil, je nadaljeval pogovor:

»Rudi, ali lahko ostanem pri tebi? Veš, zvečer pridejo pošasti in strahovi in te ne bi rad puščal samega. Ponoči te bom varoval z nevidnim mečem in odgnal tudi

vse zombije, da se te ne dotaknejo in da ne postaneš tudi ti zombi. Tega pa nočem, ker si moj prijatelj s hribov.«

Rudi se je strinjal, saj je bil Oli tako simpatičen, da ga ni mogel odsloviti.

V mačji košari se je začela prebujati Frida. Bila je lepa, bela, dolgodlaka in velika mačka, ki je v glavnem spala, predla, jedla in se menila predvsem zase. V prostoru je zaslišala neznani glas, ki ji je vzbudil zanimanje. Po mačje se je pretegnila, potem pa začudeno pogledala Olija. Ker je videla psa, se je ustrašila in začela pihati.

prrrh!